

Hodnocení bakalářské práce

Název: *Neformální vzdělávání jako podpora formálního vzdělávání*

Autor: *Jiřina Ohrazdová*

Autorka se v předložené bakalářské práci zabývala velmi zajímavým pedagogickým tématem – souvislostí jednotlivých forem edukace, a to konkrétně otázkou, „jak zařízení volného času ovlivňují a mohou podpořit školní vzdělávání“ (s. 5). Práce má logickou strukturu. Autorka použila relevantních pramenů a podařilo se jí vybrat z literatury výstižné definice a charakteristiky jednotlivých pojmů. Škoda, že použitých pramenů bylo poměrně málo: 12 monografií, 1 sborník, 2 slovníky a encyklopedie, 4 internetové dokumenty a několik rozhovorů.

Z hlediska vnějšího vzhledu je předložená bakalářská práce zpracována pečlivě. Po stránce formální poněkud udivuje neobvyklý (a nejednotný) způsob odkazů na literaturu pod čarou (často pouze název a nikoliv autor). V seznamu literatury jsou kromě výše uvedených pramenů uvedeny zcela nestandardní formou také rozhovory.

Po stránce jazykové najdeme v předložené práci řadu stylistických neobratností, jako např. „přispívají na atmosféru“ (s. 17) nebo „bylo napsáno memorandum“ (s. 6). Autorka používá řadu formulací převzatých z pramenů, ale není zcela jasné, jak jim sama rozumí. To by mělo být předmětem diskuse při obhajobě.

V této souvislosti se vynořuje několik otázek k vyjasnění:

- Na základě čeho je autorka přesvědčena, že se pojmy formální, neformální a informální vzdělávání skutečně poprvé objevily v Memorandu celoživotního učení z r. 2000?
- Jak autorka chápe rozlišení pojmů: bezděčné učení – informální vzdělávání – informální učení – informální výchova – rekvalifikace – pěstování koníčků?
- Jak autorka myslí své tvrzení, že „vysvětlování je základem komunikace“ (s. 19)?
- Jestliže autorka na s. 8 tvrdí, že „dříve se formálním vzděláváním rozumělo vzdělávání a vyučování orientované na osvojování formy a rozvíjení představ bez dostatečného zřetele k obsahu jako materiálnímu základu vzdělávání“, měla by objasnit
 - a) jaké období je myšleno příslovcem „dříve“
 - b) jak chápe rozdíl mezi materiálním základem vzdělávání a jeho formou
- Oč se opírá autorčino tvrzení o pohledu Komenského na prostředí školy (s. 16)?
- Co se skrývá pod pojmem „demokratismus“ (s. 10)?
- Proč autorka použila k pojednání o animaci a zážitkové pedagogice stručné a ne zcela přesnou formulaci od J. Pávkové, ačkoli se během studia s těmito tématy mohla hlouběji seznámit?

Z hlediska struktury práce a obsahu jsou některé pasáže příliš rozsáhlé (např. pojednání o metodách) a příliš formulačně závislé na pramenech. Pokud jde o třetí kapitolu, v níž se autorka snaží popsat a zhodnotit činnost Kontaktního centra Maják na sídlišti Máj v Českých Budějovicích, je třeba kladně ocenit vlastní reflexi autorky, zejména srovnání rozdílu práce dobrovolníků, kteří pracují přímo v budově salesiánského střediska, a práce v KC Maják. Je škoda, že autorka o rozhovorech referuje pouze formou vyprávění, a tak provádí vlastní subjektivní selekci informací, a neuvádí žádnou metodiku, jak prováděla vyhodnocování těchto rozhovorů i dalších informací. To považuji za největší závadu předložené práce.

Vzhledem k uvedeným nedostatkům v teoretických pojednáních i v metodice sběru a vyhodnocování informací o KC Maják **doporučuji** sice předloženou práci k obhajobě, ale předpokládám, že bude obhájena pouze za předpokladu, že autorka prokáže porozumění problematice kvalitní argumentací při diskusi o výše uvedených otázkách. Navrhuji hodnocení **dobře**.

Praha, 13. května 2012

doc. Michal Kaplánek, Th. D.
oponent